

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 17. aprila 2024*

„Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije in Insajderi – Prejšnja nacionalna besedna znamka INSAJDERI in prejšnja nacionalna figurativna znamka in Insajderi Gazetë online – Relativni razlog za zavrnitev – Člen 8(3) Uredbe (EU) 2017/1001 – Obseg preizkusa, ki ga mora opraviti odbor za pritožbe – Člen 27(2) Delegirane uredbe (EU) 2018/625 – Nepredložitev dokazov – Prevod – Člen 7 Delegirane uredbe 2018/625 – Pravica do izjave – Člen 41 Listine o temeljnih pravicah – Člen 94(1) Uredbe 2017/1001 – Možnost odbora za pritožbe, da sprejme dokaze, ki so bili prvič predloženi pred njim – Člen 27(4) Delegirane uredbe 2018/625 – Člen 95(2) Uredbe 2017/1001“

V zadevi T-119/23,

Insider LLC s sedežem v Prištini (Republika Kosovo), ki jo zastopa M. Ketler, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Urdu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopa D. Gája, agent,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO je bil

Florim Alaj, stanujoč v Zougu (Švica),

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi A. Kornezov, predsednik, K. Kecsmár (poročevalec), sodnik, in S. Kingston, sodnica,

sodni tajnik: V. Di Bucci,

na podlagi pisnega dela postopka,

na podlagi tega, da stranki v roku treh tednov od vročitve obvestila o koncu pisnega dela postopka nista vložili predloga, naj se opravi obravnava, in odločitve v skladu s členom 106(3) Poslovnika Splošnega sodišča, da bo odločeno brez ustnega dela postopka,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

- 1 Tožeča stranka, družba Insider LLC, s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razveljavitev odločbe petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 5. decembra 2022 (zadeva R 1152/2022-5) (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

Dejansko stanje

- 2 Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe, Florim Alaj, je 16. junija 2020 pri EUIPO vložila zahtevo za registracijo znamke Evropske unije za ta figurativni znak:

- 3 Prijavljena znamka je med drugim označevala storitve iz razreda 41 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo temu opisu: „Zagotavljanje informacij, aktualnosti in komentarjev, povezanih z izobraževanjem, zabavnimi prireditvami in športom, po internetu“.
- 4 Tožeča stranka je vložila ugovor zoper registracijo prijavitelne znamke za storitve iz točke 3 zgoraj.
- 5 Ugovor je temeljil na teh dveh prejšnjih znamkah, registriranih na Kosovu, prijavljenih 5. maja 2020, ki označujeta storitve iz razredov 35, 38 in 41:
- besedna znamka kosovare št. 27062 INSAJDERI;
  - figurativna znamka kosovare št. 27063, prikazana spodaj:

- 6 V utemeljitev ugovora so bili navedeni razlogi iz člena 8(3) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1).
- 7 Oddelek za ugovore je 10. maja 2022 ugodil ugovoru in zavrnil registracijo prijavitelne znamke za vse storitve iz točke 3 zgoraj.
- 8 Dne 30. junija 2022 je druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe vložila pritožbo pri EUIPO zoper odločbo oddelka za ugovore.
- 9 Odbor za pritožbe je z izpodbijano odločbo ugodil pritožbi, razveljavil odločbo oddelka za ugovore in ugovor v celoti zavrnil, ker tožeča stranka pred iztekom roka, določenega za predložitev dejstev, dokazov in navedb v podporo ugovoru, v skladu s členom 7(2) in členom 8(1) Uredbe 2017/1001 ni dokazala, da so prejšnje zahtevane znamke obstajale in da je bila njihov imetnik. Med drugim je

menil, da overjeni prevodi potrdil o registraciji prejšnjih znamk, ki jih je tožeča stranka predložila kot dokaz o obstoju navedenih znamk in o dejstvu, da je bila njihova imetnica (v nadaljevanju: prevodi), pomenijo neuradne prevode, v katerih izvirno besedilo ni bilo vidno, zaradi česar ni mogoče preveriti, ali so bile bistvene informacije navedene v izvirnem potrdilu.

Predlogi strank

- 10 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - izpodbijano odločbo razveljavi;
  - EUIPO naloži plačilo stroškov postopka.
- 11 EUIPO Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - tožbo v celoti zavrne;
  - tožeči stranki naloži plačilo stroškov v primeru vabila strank na obravnavo.

Pravo

- 12 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe v bistvu navaja tri tožbene razloge, od katerih se prvi nanaša na kršitev člena 27(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 z dne 5. marca 2018 o dopolnitvi Uredbe 2017/1001 ter razveljavitvi Delegirane uredbe (EU) 2017/1430 (UL 2018, L 104, str. 1), drugi na kršitev člena 7 navedene delegirane uredbe in členov od 24 do 26 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2018/626 z dne 5. marca 2018 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe 2017/1001 ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2017/1431 (UL 2018, L 104, str. 37), tretji pa se nanaša na kršitev člena 41(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) v povezavi s členom 94(1), drugi stavek, Uredbe 2017/1001.
- 13 Najprej je treba preučiti prvi, nato tretji, nazadnje pa še drugi tožbeni razlog.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 27(2) Delegirane uredbe 2018/625

- 14 Tožeča stranka trdi, da druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe ni izpodbijala obstoja prejšnjih znamk. Zato naj bi odbor za pritožbe s tem, da je ta element in pristnost prevodov preučil na lastno pobudo, kršil člen 27(2) Delegirane uredbe 2018/625. V zvezi s tem tožeča stranka trdi, da odbor za pritožbe ni pojasnil niti tega, zakaj je ta preizkus nujen za zagotovitev pravilne uporabe Uredbe 2017/1001, niti kako se nanaša na bistvene postopkovne zahteve v smislu člena 27(2) Delegirane uredbe 2018/625. Nazadnje, tožeča stranka v bistvu trdi, da je vprašanje pristnosti prevodov bolj dejansko vprašanje kot pa pravno vprašanje, tako da naj se zgoraj navedeni člen v zvezi s tem ne bi uporabljal.
- 15 EUIPO trditvam tožeče stranke nasprotuje.
- 16 Najprej, opozoriti je treba, da obstaja funkcionalna kontinuiteta med različnimi stopnjami EUIPO na eni strani in odbori za pritožbe na drugi strani. Ker nadzor odborov za pritožbe ni omejen na nadzor zakonitosti odločbe, ki je predmet pritožbe, vložene pri njih, ampak zaradi devolutivnega

učinka pritožbenega postopka vključuje novo presojo spora v celoti, morajo odbori za pritožbe v celoti ponovno preizkusiti prvotno vlogo in upoštevati dokaze, ki so bili predloženi pravočasno. Iz člena 71(1) Uredbe št. 2017/1001 torej izhaja, da mora odbor za pritožbe pri pritožbi, o kateri odloča, v celoti na novo preizkusiti pravno in dejansko utemeljenost ugovora (glej v tem smislu sodbo z dne 7. decembra 2017, Coca-Cola/EUIPO – Mitico (Master), T-61/16, EU:T:2017:877, točka 115 in navedena sodna praksa).

- 17 Kot izhaja iz člena 7(2) Delegirane uredbe 2018/625, stranka, ki ugovarja, vloži dokazilo o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva svoje prejšnje znamke ali pravice, zlasti s potrdili o vložitvi, registraciji ali podaljšanju, ter dokazilo o svoji upravičenosti do vložitve ugovora v roku za predložitev dejstev, dokazov in trditve v podporo ugovoru. Natančneje, če ugovor temelji na členu 8(3) Uredbe 2017/1001, stranka, ki ugovarja, predloži dokazilo o imetništvu prejšnje znamke in o njenem odnosu s posrednikom ali zastopnikom. Poleg tega je iz člena 7(4) Delegirane uredbe 2018/625 razvidno, da se potrdila o vložitvi, registraciji ali podaljšanju predložijo v jeziku postopka ali jim je priložen prevod v ta jezik.
- 18 Ob upoštevanju teh ugotovitev je treba preučiti, ali je odbor za pritožbe po eni strani lahko po uradni dolžnosti uveljavljal nepredložitev izvirnih potrdil o registraciji prejšnjih znamk in preučil obstoj, veljavnost in obseg varstva prejšnjih znamk ter dejstvo, da je bila tožeča stranka njihov imetnik, in po drugi strani po uradni dolžnosti preveril pristnost prevodov.
- 19 V zvezi s tem iz člena 27(2), drugi stavek, Delegirane uredbe 2018/625 izhaja, da lahko odbor za pritožbe preuči pravna vprašanja, ki jih stranke niso zastavile, če jih je treba razrešiti, da se zagotovi pravilna uporaba Uredbe 2017/1001 glede na dejstva, dokaze in trditve, ki so jih predložile stranke, ali če se nanašajo na bistvene postopkovne zahteve.
- 20 Iz člena 7 Delegirane uredbe 2018/625 izhaja, da sta potrditev ugovora z dokazom o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva prejšnjih znamk, na katerih temelji ugovor, ter upravičenost vlagatelja ugovora do vložitve ugovora v skladu s členom 8 Uredbe 2017/1001 nujna pogoja za njegov uspeh.
- 21 Zato je odbor za pritožbe pravilno po uradni dolžnosti preučil vprašanje utemeljitve prejšnje znamke v skladu s členom 7 Delegirane uredbe 2018/625, ker so dokaz o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva prejšnjih znamk, na katerih temelji ugovor, ter dejstvo, da je vlagatelj ugovora imetnik teh znamk, pogoji, potrebni za uporabo relativnih razlogov za zavrnitev v skladu s členom 8(3) Uredbe 2017/1001. Iz tega sledi, da ta utemeljitev prejšnjih pravic spada na področje uporabe člena 27(2), drugi stavek, Delegirane uredbe 2018/625.
- 22 Poleg tega je v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, vprašanje pristnosti prevodov pravno vprašanje. Kot je namreč navedeno v točki 17 zgoraj, je spoštovanje obveznosti utemeljitve ugovora in zagotovitve prevoda dokazov, predloženih v ta namen, v jezik postopka vprašanje, ki ga mora odbor za pritožbe v skladu s členom 7 Delegirane uredbe 2018/625 preučiti in ki lahko vpliva na njegovo presojo pritožbe, vložene pri njem. Poleg tega, če se prijavitelj znamke ne more prepričati, da so prevodi v skladu z izvirnimi dokumenti, se morda ni mogel ustrezno braniti (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 13. decembra 2016, Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL), T-549/15, neobjavljena, EU:T:2016:719, točka 28).

- 23 Odbor za pritožbe je torej po eni strani upravičeno po uradni dolžnosti ugotovil, da izvirna potrdila o registraciji prejšnjih znamk niso bila predložena, in preizkusil obstoj, veljavnost in obseg varstva prejšnjih znamk ter dejstvo, da je bila tožeča stranka njihov imetnik, in po drugi strani po uradni dolžnosti preveril pristnost prevodov.
- 24 Iz tega sledi, da je treba prvi tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 41(1) Listine v povezavi s členom 94(1), drugi stavek, Uredbe 2017/1001

- 25 Tožeča stranka v bistvu trdi, da je odbor za pritožbe s tem, da je na eni strani po uradni dolžnosti ugotovil nepredložitev izvirnih potrdil o registraciji nasprotujočih si znamk in na drugi strani dvome o pristnosti prevodov teh dokumentov, ne da bi jo predhodno pozval k predložitvi stališč o tem vprašanju, kršil člen 41(1) Listine, ker ji je odvzel pravico do izjave.
- 26 EUIPO izpodbija trditve tožeče stranke in najprej trdi, da tožeča stranka med upravnim postopkom ni predložila nobenega izvirnega potrdila o registraciji prejšnjih znamk, čeprav je 8. marca 2021 prejela obvestilo, v katerem je poudarila obveznost tožeče stranke, da v predpisanem roku utemelji prejšnje pravice. Po njenem mnenju se odbor za pritožbe ni bil dolžan opreti zgolj na prevode in zgolj na tej podlagi ni mogel preveriti, ali so bistvene informacije, kot so datum vložitve, imetnik ali seznam storitev, navedene v izvirnem potrdilu. Poleg tega EUIPO trdi, da odbor za pritožbe ni kršil pravice tožeče stranke do izjave, saj je bila tožeča stranka na podlagi člena 7(2) Delegirane uredbe 2018/625 seznanjena z obveznostjo predložitve dokazov o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva prejšnjih znamk ter elementov, ki dokazujejo upravičenost tožeče stranke do vložitve ugovora. Nazadnje, odboru za pritožbe naj v skladu s členom 8(1) in (9) navedene delegirane uredbe ne bi bilo treba obvestiti tožeče stranke o pomanjkljivostih dokazov, ki jih je predložila v utemeljitev ugovora.
- 27 Najprej, opozoriti je treba, da v skladu s členom 94(1), drugi stavek, Uredbe št. 2017/1001 odločbe EUIPO lahko temeljijo le na razlogih ali dokazih, na katere so imele stranke priložnost podati pripombe. Ta določba pomeni posebno uporabo splošnega načela varstva pravice do obrambe, ki je poleg tega določeno v členu 41(2)(a) Listine, v skladu s katerim je treba osebam, katerih interesi so prizadeti z odločitvami javnih organov, omogočiti, da učinkovito izrazijo svoja stališča (sodba z dne 8. junija 2022, Apple/EUIPO – Swatch (THINK DIFFERENT), od T-26/21 do T-28/21, neobjavljena, EU:T:2022:350, točka 40).
- 28 Vsi akti Unije morajo namreč spoštovati temeljne pravice, kot so priznane z Listino, pri čemer je to spoštovanje pogoj za njihovo zakonitost, ki ga mora sodišče Unije nadzirati v okviru celovitega sistema pravnih sredstev, vzpostavljenega s Pogodbo DEU, institucije, organi, uradi in agencije Unije pa morajo spoštovati Listino (glej v tem smislu sodbo z dne 3. septembra 2008, Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija, C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461, točke od 283 do 285, in mnenje 2/13 (Pristop Unije k EKČP) z dne 18. decembra 2014, EU:C:2014:2454, točki 169 in 171).
- 29 Pravica do izjave v vsakem postopku iz člena 41(2)(a) Listine, ki je sestavni del spoštovanja pravice do obrambe, zagotavlja, da ima vsaka oseba možnost, da ustrezno in učinkovito poda svoje stališče v upravnem postopku, in to pred sprejetjem vsake odločbe, ki bi lahko negativno vplivala na njene interese (glej sodbo z dne 27. julija 2022, RT France/Svet, T-125/22, EU:T:2022:483, točka 75 in navedena sodna praksa).

- 30 Poleg tega se pravica do izjave nanaša na vse dejanske ali pravne elemente, na katerih temelji odločba, ne pa na končno stališče, ki ga namerava sprejeti upravni organ (glej sodbo z dne 7. februarja 2007, Kustom Musical Amplification/UUNT (Oblika kitare), T-317/05, EU:T:2007:39, točka 27 in navedena sodna praksa).
- 31 EUIPO je dolžan strankam v postopku, ki poteka pred njegovimi organi, omogočiti, da predstavijo svoja stališča o vseh elementih, na katerih temeljijo odločbe teh organov (glej sodbo z dne 20. marca 2019, Prim/EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik (PRIMED), T-138/17, neobjavljena, EU:T:2019:174, točka 27 in navedena sodna praksa).
- 32 V obravnavani zadevi ni sporno, da je odbor za pritožbe zavrnil ugovor na podlagi člena 7(2) in člena 8(1) Delegirane uredbe 2018/625, ne da bi tožeča stranka lahko zavzela stališče o odločilnem razlogu za to odločitev. Odbor za pritožbe je namreč sam navedel neobstoj izvirnih različic potrdil o registraciji prejšnjih znamk in dvomil o pristnosti prevodov ter na podlagi tega sklepal, kot je navedeno v točki 9 zgoraj, da tožeča stranka ni dokazala, da prejšnje znamke obstajajo in da je bila njihov imetnik ter da je zato treba ugovor zavrniti. Kot trdi tožeča stranka v tretjem tožbenem razlogu, to, da je odbor za pritožbe to vprašanje preučil po uradni dolžnosti, ne da bi jo v zvezi s tem zaslišal, pomeni postopkovno nepravilnost (glej v tem smislu sodbo z dne 13. decembra 2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, neobjavljena, EU:T:2016:719, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 33 Vendar je kršitev pravice do obrambe mogoče ugotoviti le, če je neupoštevanje stališča zainteresirane stranke konkretno vplivalo na možnost zadevne osebe, da se brani. Vendar tožeči stranki ni mogoče naložiti, naj dokaže, da bi bila vsebina izpodbijanega sklepa drugačna, če ne bi bilo ugotovljene kršitve, ampak le, da ta možnost ni v celoti izključena, ker bi lahko tožeča stranka bolje poskrbela za svojo obrambo, če ne bi bilo postopkovne nepravilnosti (glej v tem smislu sodbi z dne 1. oktobra 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Svet, C-141/08 P, EU:C:2009:598, točka 94 in navedena sodna praksa, in z dne 20. marca 2019, PRIMED, T-138/17, neobjavljena, EU:T:2019:174, točka 28 in navedena sodna praksa).
- 34 Preveriti je torej treba, ali ni popolnoma izključeno, da bi bil izid postopka, če ne bi bilo postopkovne nepravilnosti iz točke 32 zgoraj, drugačen.
- 35 V tej zadevi je tako. Če bi namreč odbor za pritožbe tožeči stranki omogočil, da primerno predstavi svoje stališče o vprašanju neobstoja izvirnih različic potrdil o registraciji prejšnjih znamk, bi jih ta lahko predložila, kar bi odboru za pritožbe omogočilo, da jih preuči in se prepriča o pristnosti prevodov.
- 36 Zato je bila izpodbijana odločba sprejeta v nasprotju s pravico do izjave, zagotovljena s členom 41(2)(a) Listine.
- 37 Trditve EUIPO te ugotovitve ne izpodbijejo. Prvič, glede trditve EUIPO, da je bila predložitev navedenih izvirnih potrdil v tej fazi prepozna, je treba namreč opozoriti, da lahko EUIPO v skladu s členom 95 Uredbe 2017/1001 spregleda dejstva, na katera se stranke niso sklicevale, ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času.
- 38 Kot je presodilo Sodišče, je iz besedila te določbe razvidno, da je na splošno, in če ni nasprotne določbe, predložitev dejstev in dokazov strank mogoča tudi po izteku rokov, ki veljajo za tako predložitev v skladu z določbami Uredbe št. 2017/1001, in da EUIPO tako nič ne prepoveduje, da

bi upošteval dejstva in dokaze, ki so prepozno navedeni ali predloženi (glej sodbo z dne 20. marca 2019, PRIMED, T-138/17, neobjavljena, EU:T:2019:174, točka 46 in navedena sodna praksa).

- 39 Člen 95(2) Uredbe št. 2017/1001 s tem, da pojasnjuje, da se EUIPO „lahko“ v takem primeru odloči, da ne bo upošteval takih dejstev ali dokazov, namreč daje Uradu široko diskrecijsko pravico, pri čemer mora na tej točki obrazložiti svojo odločitev, ali jih bo upošteval ali ne (glej sodbo z dne 20. marca 2019, PRIMED, T-138/17, neobjavljena, EU:T:2019:174, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 40 Poleg tega je iz sodne prakse razvidno, da noben načelni razlog, ki je povezan z naravo postopka, ki poteka pred odborom za pritožbe, ali s pristojnostjo tega organa, ne izključuje, da navedeni odbor pri odločanju o pritožbi, ki mu je bila predložena, upošteva dejstva ali dokaze, ki so prvič predloženi na stopnji pritožbe (glej sodbo z dne 20. marca 2019, PRIMED, T-138/17, neobjavljena, EU:T:2019:174, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 41 Poleg tega lahko odbor za pritožbe v skladu s členom 27(4) Delegirane uredbe (EU) 2018/625 sprejme dejstva in dokazila, ki so mu predložena prvič, le če ta dejstva in dokazila izpolnjujejo naslednje zahteve: če se na eni strani „zdijo [...] pomembna za izid zadeve“ in na drugi strani „niso bila predložena pravočasno zaradi tehtnih razlogov, zlasti če zgolj dopolnjujejo zadevna dejstva in dokazila, ki so bila predložena pravočasno, oziroma so vložena za namene izpodbijanja sklepov ali preizkusov, ki jih je pri odločbi, ki je predmet pritožbe, na lastno pobudo opravila prva stopnja“.
- 42 Ker je v obravnavani zadevi odbor za pritožbe izpodbijal verodostojnost prevodov in ugotovil, da tožeča stranka s tem, da ni predložila prvotnih različic potrdil o registraciji prejšnjih znamk, na katerih temelji ugovor, ni izpolnila zahtev iz člena 7(2) in člena 8(1) Delegirane uredbe 2018/625, kar zadeva dokaz o obstoju znamk in dejstvu, da je bila tožeča stranka njihov imetnik, tako da je bil njen ugovor zavržen kot neutemeljen, kot je bilo ugotovljeno v točki 35 zgoraj, ni mogoče izključiti, da bi tožeča stranka, če bi bila zaslišana v zvezi s tem, lahko predložila izvirne različice navedenih potrdil, ki bi jih odbor za pritožbe na podlagi člena 27(4) Delegirane uredbe 2018/625 lahko dopustil, in da bi bil zato izid postopka z ugovorom drugačen.
- 43 Drugič, v nasprotju s tem, kar trdi EUIPO, njegovega sporočila tožeči stranki z dne 8. marca 2021 ni mogoče šteti, kot da jo poziva, naj zavzame stališče o neobstoju izvirnih različic potrdil o registraciji prejšnjih znamk ali o pristnosti prevodov. V obravnavani zadevi gre namreč za standardizirano sporočilo, v katerem nikakor niso navedena vprašanja v zvezi z obstojem, veljavnostjo in obsegom varstva prejšnjih znamk ter imetništvom teh znamk, ki ga je odbor za pritožbe nameraval obravnavati po uradni dolžnosti na podlagi člena 7(2) in člena 8(1) Delegirane uredbe 2018/625.
- 44 Poleg tega dejstvo, da je bila tožeča stranka v fazi postopka pred oddelkom za ugovore obveščena o svoji obveznosti podpreti prejšnje znamke v določenem roku, ni pomembno za presojo spoštovanja pravice do obrambe v fazi postopka pred odborom za pritožbe. Ker namreč pristojnost odborov za pritožbe vključuje ponovno preučitev odločb, ki so jih sprejeli oddelki EUIPO, in ker je v obravnavanem primeru odbor za pritožbe na lastno pobudo navedel neobstoj dokaza o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva prejšnjih znamk, za navedeno informacijo ni mogoče šteti, da je tožeči stranki omogočila, da pred odborom za pritožbe učinkovito predstavi svoje stališče glede zavrnitve njenega ugovora zaradi nepredložitve prvotnih različic potrdil

o registraciji prejšnjih znamk in dvomov o pristnosti prevoda navedenih potrdil (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 13. decembra 2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, neobjavljena, EU:T:2016:719, točka 43).

- 45 Tretjič, iz člena 8(1) Delegirane uredbe 2018/625 izhaja, da če v določenem roku ni predložen noben dokaz ali če so predložena dokazila očitno neustrezna ali ne zadoščajo zahtevam iz člena 7(2) navedene delegirane uredbe za katero koli prejšnjo pravico, se ugovor zavrže kot neutemeljen. Taka ugotovitev pa ni nujna, če so bili nekateri od teh dokazov predloženi v roku ali če niso očitno neupoštevni ali očitno nezadostni. V obravnavani zadevi pa ni sporno, da je tožeča stranka oddelku za ugovore v predpisanem roku predložila prevode potrdil o registraciji prejšnjih znamk. Ti elementi niso očitno neupoštevni ali očitno nezadostni, saj odbor za pritožbe, če bi bila tožeča stranka zaslišana in bi v postopku pred odborom za pritožbe predložila izvirnike navedenih potrdil, nikakor ne bi bil dolžan zavrniti ugovora na podlagi člena 8(1) Delegirane uredbe 2018/625. Navedeni člen namreč ni pravilo, ki bi odboru za pritožbe preprečevalo uporabo diskrecijske pravice, ki mu je podeljena s členom 95(2) Uredbe 2017/1001, ker je treba člen 8(1) Delegirane uredbe 2018/625 razlagati tako, da je v skladu z višjimi pravnimi pravili iz Uredbe 2017/1001 in člena 41 Listine (glej v tem smislu sodbo z dne 13. decembra 2016, CAFE DEL SOL, T-549/15, neobjavljena, EU:T:2016:719, točka 38).
- 46 Četrtrič, v delu, v katerem EUIPO trdi, da mu ni mogoče naložiti, naj stranko izrecno pozove k predložitvi dokazov, je treba opozoriti, da bi se moral odbor za pritožbe prepričati, ali so pogoji, določeni v členu 41(2) Listine in členu 94(1), drugi stavek, Uredbe 2017/1001, izpolnjeni, kar pa se v obravnavani zadevi ni zgodilo (glej v tem smislu sodbo z dne 20. marca 2019, PRIMED, T-138/17, neobjavljena, EU:T:2019:174, točka 44 in navedena sodna praksa).
- 47 Iz vseh zgoraj navedenih razlogov je treba tretjemu tožbenemu razlogu ugoditi in izpodbijano odločbo razveljaviti, ne da bi bilo treba odločiti o drugem tožbenem razlogu.

Stroški

- 48 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 49 Ker EUIPO ni uspel, se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

- 1. Odločba petega odbora za pritožbe Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 5. decembra 2022 (zadeva R 1152/2022-5) se razveljavi.**
- 2. EUIPO poleg svojih stroškov nosi stroške, nastale družbi Insider LLC.**

Kornezov

Kecsmár

Kingston

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 17. aprila 2024.

Podpisi